

תת"ע 7854/07/23 - מדינת ישראל נגד שלום דב בר סבויה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 7854-07-23 מדינת ישראל נ' סבויה
תיק חיצוני: 10251969688

בפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	שלום דב בר סבויה

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 02.08.23 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין. עסקינן בעבירה של נהיגה במהירות מופרזת מסוג הזמנה לדין אשר נמסרה למבקש במעמד ביצוע האכיפה ונושאת את חתימתו.
2. נטען כי במועד הדיון (02.08.23) נכח ב"כ המבקש בבית המשפט ואולם עזב את בית המשפט עובר לשעת הדיון שכן חייב היה בהתייצבות בבית המשפט המחוזי בלוד, בדיון מקביל. על כן נטען כי פנה ב"כ המבקש לעו"ד אחר בשם ג'בארין בבקשה לייצגו בהליך הנוכחי תוך שהפקיד בידיו יפוי כח וכתב העברה. בהיסח הדעת לא יצג הלה את המבקש במעמד הדיון ומכאן שנשפט בהיעדרו ובהעדר יצוג. הבקשה אינה נתמכת באסמכתאות לרבות תצהיר שכן נכתב בגוף הבקשה כי הטענות כולן מועלות ממילא מפי ב"כ המבקש בלבד. נטען כי קיימים כשלים בדו"ח המביאים לשינוי תוצאות המשפט. כשלים אלו לא פורטו בבקשה.
3. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין ומפנה לכך כי לא הופקדו יפויי כח בהליך זה עובר למועד הגשת הבקשה, כי הבקשה נעדרת אסמכתאות, לרבות תצהירים, ואינה מגלה עילה מוצדקת לביטול פסק הדין.
4. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
5. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין...".

הנה כי כן, על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל

נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם").

6. לעניין אי התייצבות לדין, הרי שאין חולק כי המבקש ידע אודות מועד הדיון. למעשה נטענה טענת "כשל ביצוג". בבואי לבחון טענה זו אינני מוצאת כל יפוי כח או כתב העברה לא של עוה"ד המעביר ולא של עוה"ד הנעבר בהליך זה, עובר למועד הגשת בקשה זו. לא ברורה עד תומה זהותו של עוה"ד הנעבר, ולא צורפה עמדתו לבקשה. לעניין זה יפים הדברים הבאים שנאמרו ברע"פ 8013/13 מסעוד נ' מדינת ישראל (18/12/13): "אין זה מן המידה להטיל רפש בעורך הדין הקודם מבלי לאפשר לו לדעת על כך ולהגיב".
7. לעניין חשש מעיוות דין - אין בעצם הכחשת העבירה לכשעצמה כדי להקים "חשש לעיוות דין". הטענה בדבר קיומם של כשלים בדו"ח נטענה בכלליות. ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש.
8. לענין הצטברות ניקוד כבר נקבע כי **טעם "צבירת נקודות"** הוא שיקול תועלתי ואינו שיקול של עיוות דין (עפ"ת 21418-12-15 קויפמן נ' מדינת ישראל).
9. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

ניתנה היום, י' אלול תשפ"ג, 27 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.